

A l'esplai construïm oportunitats

En un moment de retrocés de les llibertats individuals, de greus retallades socials i d'afebliment de la democràcia, es fa necessària la reivindicació dels drets Humans i més concretament, dels drets dels infants. No podem oblidar que per les seves característiques la infància i l'adolescència són uns dels col·lectius més vulnerables, si no els que més, davant l'actual situació. El gran impacte de la pobresa, i la pobresa infantil concretament, és la pèrdua d'oportunitats. Davant la pobresa, correm el risc de només fixar-nos en tots aquells aspectes de la vida de l'infant que fan referència a la seva supervivència. Educar des d'associacions, on es troben de manera voluntària i activa infants, joves i famílies, fomenta les relacions socials positives i constructives, i cohesiona barris i ciutats, **educar és construir oportunitats per a ser feliç.**

Les xifres de pobresa infantil no ens poden passar desapercebudes. Tampoc podem obviar que aquestes ja eren escandalosament altes abans de l'esclat de la crisi i que, malauradament, ja fa temps que vivim en una societat amb un greu problema d'exclusió social. Segons les dades que disposem, a Catalunya un 26,4% dels infants viu en llars en condicions de pobresa moderada. I si ens centrem en la pobresa alta, la xifra és del 13,7%. A més, tot indica que la situació és lluny de millorar, o sigui que el present i el futur són encara pitjors. L'índex de desigualtat del nostre país, que ja era dels més alts d'Europa, no fa més que pujar cada any.

Per si això no fos prou, enguany una de les polèmiques més desagradables al Parlament de Catalunya ha estat el fosc debat entre malnutrició i desnutrició, a propòsit de l'informe del Síndic de Greuges. Fosc i desagradable perquè determinades posicions en el debat no semblaven informar o encara menys buscar solucions, sinó més aviat voler confondre i justificar una situació lamentable. Cal recordar que **la Convenció sobre els drets de l'infant recull l'obligatorietat dels estats de garantir la nutrició, vestit i habitatge dels menors, i dels adults que en tenen cura.** Repetim: els estats estan obligats a garantir aquests drets, entre d'altres. Malauradament, no és així. A la última escola d'Esplac J. Funes ens deia "que un infant visqui en situació de pobresa és il·legal". Perquè si bé dels infants se'n parla, els seus drets estan absents del debat públic. Els mitjans i les institucions estan obsessionats amb les beques, però no parlen de justícia. El problema és la pobresa, i totes les beques del món no la corregiran mai. Ja n'hi ha prou de caritat, els infants no necessiten caritat, necessiten benestar, llibertat i una bona educació per a desenvolupar-se.

Els esplais no volem viure en una societat desigual, no volem un 60% de famílies becant a l'altre 40%. Volem que tothom que ho vulgui pugui pagar les nostres quotes i activitats. Les beques són potser un pedaç necessari, però tenim clar que el nostre compromís amb els infants va molt més enllà: **volem justícia social, volem una societat on es valori l'esforç de tothom i on la riquesa no estigui concentrada en les mans d'uns pocs.** Perquè la causa de la pobresa no és la crisi, és la desigualtat. I la desigualtat, a Catalunya, té el rostre d'un infant.

Per tot això Esplais Catalans:

1. Reclamem a les institucions públiques que compleixin el deure que els pertoca, el de garantir els drets humans.
2. Ens comprometem a denunciar les condicions de pobresa i desigualtat que pateixen els infants.
3. Reivindiquem que amb la nostra tasca educativa dissabte a dissabte construïm oportunitats per a combatre situacions de desigualtat.
4. Els esplais continuarem lluitant pels drets dels infants i construint una societat més austera, més justa i més lliure.

Resolució presentada per l'Equip de Direcció